

“*দিব্য জন্মৰ উপহাৰ - দিব্য নেত্ৰ*”

আজি ত্ৰিকালদৰ্শী পিতাই নিজৰ ত্ৰিকালদৰ্শী, ত্ৰিনেত্ৰী সন্তানসকলক চাই আছেইক। বাপদাদাই, দিব্য বুদ্ধি আৰু দিব্য নেত্ৰ যাক তৃতীয় নেত্ৰ বুলিও কয়, সেই নেত্ৰ কিমানলৈকে স্পষ্ট আৰু শক্তিশালী হৈছে, প্ৰত্যেক সন্তানৰে দিব্য নেত্ৰৰ শক্তিৰ পাৰ্চেণ্টেজ (শতাংশ) চাই আছেইক। বাপদাদাই সকলোকে 100 শতাংশই শক্তিশালী দিব্য নেত্ৰ জন্মদিনৰ উপহাৰ হিচাপে দিছে। বাপদাদাই ক্ৰমানুসৰি শক্তিশালী নেত্ৰ দিয়া নাই কিন্তু এই দিব্য নেত্ৰক প্ৰত্যেক সন্তানে নিজৰ-নিজৰ কায়দা, নিয়ম (সতৰ্কতা) আৰু মনোযোগ অনুসৰি প্ৰেক্টিকেল (বাস্তৱিক) কাৰ্য্যত লগাইছে সেইবাবে দিব্য নেত্ৰৰ শক্তি কাৰোবাৰ সম্পূৰ্ণ শক্তিশালী, কাৰোবাৰ শক্তি শতাংশত থাকি গৈছে। বাপদাদাৰ দ্বাৰা এই তৃতীয় নেত্ৰ, দিব্য নেত্ৰ প্ৰাপ্ত হৈছে, যেনেকৈ আজিকালি বিজ্ঞানৰ সাধন দূৰবীণ আছে যিয়ে দূৰৈৰ বস্তুকো সমীপত আৰু স্পষ্টকৈ অনুভৱ কৰায়, তেনেকৈ এই দিব্য নেত্ৰইও দিব্য দূৰবীণৰ কাম কৰে। চেকেণ্ডত পৰমধাম, কিমান দূৰ বাৰু! যাক মাইলৰ দ্বাৰা গণিবও নোৱাৰি, পৰমধাম দূৰৈৰ দেশ কিমান সমীপত আৰু স্পষ্টকৈ দেখিবলৈ পোৱা যায়। বিজ্ঞানৰ সাধনৰ দ্বাৰা এই সাক্ষাৰ সৃষ্টিৰ সূৰ্য্য, চন্দ্ৰ, তৰালৈকেহে চাব পৰা যায়। কিন্তু এই দিব্য নেত্ৰৰ দ্বাৰা তিনিও লোকক, তিনিও কালক চাব পৰা যায়। এই দিব্য নেত্ৰক অনুভৱৰ নেত্ৰ বুলিও কোৱা হয়। অনুভৱৰ চক্ষু, যি চক্ষুৰ দ্বাৰা 5000 বছৰৰ কথা ইমান স্পষ্টকৈ দেখা যায় যেন কালিৰহে কথা। ক’ত 5 হাজাৰ বছৰ ক’ত কালি! গতিকে দূৰৈৰ কথা সমীপত আৰু স্পষ্টকৈ দেখা নহয় জানো। অনুভৱ কৰানে যে কালিলৈকে মই পূজ্য দেৱ আত্মা আছিলো আৰু কালিলৈ পুনৰাই হ’মগৈ। আজি ব্ৰাহ্মণ আৰু কালিলৈ দেৱতা। গতিকে আজি আৰু কালিৰ কথা সহজ হৈ নগ’ল জানো। শক্তিশালী নেত্ৰধাৰী সন্তানসকলে নিজৰ ডবল (দ্বৈত) মুকুটধাৰী সু-সজ্জিত স্বৰূপক সদায় সন্মুখত স্পষ্টকৈ দেখি থাকে। যেনেকৈ স্থূল পোচাক সু-সজ্জিত ৰূপত সন্মুখত দেখা পোৱা আৰু বুজি পোৱা যে এতিয়াই গৈ পিঙ্কিম। তেনেকৈ দেৱতাৰ শৰীৰ ৰূপী পোচাক সন্মুখত দেখি আছা নহয়। বচ, কালিলৈ ধাৰণ কৰিবই লাগিব। দেখিবলৈ পোৱা নহয় জানো। এতিয়া তৈয়াৰ হৈ আছে নে সন্মুখত তৈয়াৰ হৈ যোৱা ৰূপত দেখিবলৈ পাইছা? যেনেকৈ ব্ৰহ্মা পিতাক দেখিলা নিজৰ ভৱিষ্যত পোচাক শ্ৰীকৃষ্ণ স্বৰূপ সদায় সন্মুখত স্পষ্ট ৰূপত আছিল। তেনেকৈ তোমালোকেও শক্তিশালী নেত্ৰৰ দ্বাৰা স্পষ্ট আৰু সন্মুখত দেখিবলৈ পোৱানে? এতিয়াই ফৰিষ্টা, এতিয়াই ফৰিষ্টা তথা দেৱতা। নিচাও আছে আৰু সাক্ষাৎ দেৱতা হোৱাৰ দিব্য নেত্ৰৰ দ্বাৰা সাক্ষাৎকাৰো কৰিছা। গতিকে এনেকুৱা শক্তিশালী নেত্ৰ আছেনে? নে কিছু ক্ষেত্ৰত দেখাৰ শক্তি কম হৈ গৈছে? যেনেকৈ স্থূল নেত্ৰৰ শক্তি কম হৈ গ’লে স্পষ্ট বস্তুও পৰ্দাৰ আৰত বা মেঘৰ মাজত থকা যেন দেখি তেনেকৈ তোমালোকো দেৱতা হ’বতো লাগিব, হৈছিলো কিন্তু কি আছিলো, কেনেকুৱা আছিলো এই ‘আছিলো’ ৰূপী পৰ্দা ভিতৰততো দেখা নিদিয়ৈ। স্পষ্ট হৈছেনে? নিশ্চয় ৰূপী পৰ্দা আৰু স্মৃতি ৰূপী মালাৰ দানা (মণি) দুয়োটি শক্তিশালী হয়নে? অথবা মণি ঠিকে আছে আৰু পৰ্দা দুৰ্বল হয়? এটিও যদি দুৰ্বল হয় তেন্তে স্পষ্ট নহ’ব। গতিকে পৰীক্ষা কৰা বা কৰোৱা যে ক’ৰবাত নেত্ৰৰ শক্তি কমতো হোৱা নাই। যদি জন্মৰ পৰাই শ্ৰীমত ৰূপী নিয়ম (সতৰ্কতা) পালন কৰি আহিছা তেন্তে নেত্ৰ সদায় শক্তিশালী হয়। যদি শ্ৰীমত ৰূপী নিয়ম পালনত অভাৱ আছে তেন্তে শক্তিও কম হয়। যদি পুনৰাই শ্ৰীমত ৰূপী দোৱা (আশীৰ্বাদ) বুলিয়ে কোৱা, দৰব বুলিয়ে কোৱা, নিয়ম বুলিয়ে কোৱা, সেয়া পালন কৰিলে আকৌ শক্তিশালী হৈ যাবা। গতিকে এই নেত্ৰ হৈছে দিব্য দূৰবীণ।

এই নেত্ৰ শক্তিশালী যন্ত্ৰও হয়। যাৰ দ্বাৰা যি যেনেকুৱা হয়, আত্মিক ৰূপক, আত্মাৰ বিশেষত্বক সহজে আৰু স্পষ্টকৈ চাব পাৰা। শৰীৰৰ ভিতৰত বিৰাজমান গুপ্ত আত্মাক এনেদৰে চাব পাৰা যেনেকৈ স্থূল নেত্ৰৰ দ্বাৰা স্থূল শৰীৰক দেখা পোৱা। এনেকৈ স্পষ্ট আত্মা দেখিবলৈ পোৱা নে শৰীৰ দেখিবলৈ পোৱা? দিব্য নেত্ৰৰ দ্বাৰা দিব্য সূক্ষ্ম আত্মাহে দেখা দিব। আৰু প্ৰত্যেক আত্মাৰ বিশেষত্বহে দেখা পোৱা যাব। যেনেকৈ নেত্ৰ দিব্য হ’লে তেতিয়া বিশেষত্ব অৰ্থাৎ গুণো দিব্য হয়। অৱগুণ হৈছে দুৰ্বলতা। দুৰ্বল নেত্ৰই সদায় দুৰ্বলতাহে দেখে। যেনেকৈ স্থূল নেত্ৰ দুৰ্বল হ’লে ক’লা-ক’লা দাগ দেখা দিয়ে তেনেকৈ দুৰ্বল নেত্ৰই অৱগুণ ৰূপী ক’লাবৰণকহে দেখে। বাপদাদাই দুৰ্বল নেত্ৰ দিয়া নাই। নিজেই দুৰ্বল কৰি তুলিছা। বাস্তৱতে এই শক্তিশালী যন্ত্ৰ ৰূপী নেত্ৰই চলোঁতে-ফুৰোঁতে স্বাভাৱিক ভাৱে সদায় আত্মিক ৰূপকহে দেখে। কষ্ট কৰিবলগীয়া নহয় যে এয়া শৰীৰ নে আত্মা। এইটো নে সেইটো। এয়া দুৰ্বল নেত্ৰৰ চিন যেনেকৈ বিজ্ঞানী সকলে শক্তিশালী গ্লাছৰ দ্বাৰা সকলো জীৱাণু স্পষ্টকৈ চাব পাৰে তেনেকৈ শক্তিশালী দিব্য নেত্ৰই মায়াৰ অতি সূক্ষ্ম স্বৰূপকো স্পষ্টকৈ চাব পাৰে সেইবাবে জীৱাণুক বুদ্ধি হ’বলৈ নিদিয়ৈ, সমাপ্ত কৰি দিয়ে। যিকোনো লোকৰে মায়াৰ বেমাৰক প্ৰথমতেই জানি সমাপ্ত কৰি সদায় নিৰোগী হৈ থাকে। দিব্য নেত্ৰ এনেকুৱা শক্তিশালী হয়। এই দিব্য নেত্ৰ টি.ভি.ও হয়। আজিকালি টি.ভি. সকলোৰে ভাল নালাগে জানো।

ইয়াক টি.ভি. বুলিয়ে কোৱা বা দূৰদৰ্শন বুলিয়ে কোৱা ইয়াত নিজৰ স্বৰ্গৰ সকলো জন্মক অৰ্থাৎ নিজৰ 21 জন্মৰ দিব্য ফিল্মক চাব পাৰা। নিজৰ ৰাজ্যৰ সুন্দৰ দৃশ্যৰলী চাব পাৰা। প্ৰতিটো জন্মৰে আত্ম কাহিনীক চাব পাৰা। নিজৰ মুকুট, সিংহাসন, ৰাজ্য-ভাগ্যক চাব পাৰা। দিব্য দৰ্শন বুলিয়ে কোৱা বা দূৰদৰ্শন বুলিয়ে কোৱা। দিব্য দৰ্শনৰ নেত্ৰ শক্তিশালী হয়নে বাৰু? যেতিয়া আজৰি হৈ থাকে তেতিয়া এই ফিল্ম চাবা, আজিকালিৰ ড্যান্স (নৃত্য) নাচাবা, সেয়া হৈছে ডেঞ্জাৰ (বিপদজনক) ড্যান্স। ফৰিস্তাৰ ড্যান্স, দেৱতাৰ ড্যান্স চাবা। স্মৃতিৰূপী শ্বুইটচতো ঠিকে আছে নহয় জানো। যদি শ্বুইটচ থিক নহয় তেন্তে চলালেও একো দেখা নাপাবা। বুজি পাবা - এই নেত্ৰ কিমান শ্ৰেষ্ঠ। আজিকালি বেচিভাগেই কোনো বস্তু আৱিষ্কাৰ কৰিলে তেতিয়া এইটো লক্ষ্য ৰাখে যাতে এটা বস্তুৰে ভিন্ন-ভিন্ন কাৰ্য্যত আহে। সেইদৰে এই দিব্য নেত্ৰইও অনেক কাৰ্য্য সিদ্ধ কৰাওঁতা হয়। বাপদাদাই কেতিয়াবা-কেতিয়াবা সন্তানসকলৰ দুৰ্বলতাৰ কমপ্লেন (অভিযোগ) শুনি এয়াই কয়, দিব্য বুদ্ধি পাবা, দিব্য নেত্ৰ পাবা, ইয়াক বিধিপূৰ্বক সদায় ব্যৱহাৰ কৰি থাকা তেতিয়া ভবাৰ বা চোৱাৰো আহৰি নাথাকিব। ভাবিবলগীয়াও নহ'ব আৰু চাবলগীয়াও নহ'ব। গতিকে কোনো অভিযোগেই থাকিব নোৱাৰিব। 'ভবা' বা 'চোৱা' এই দুটা হৈছে কম্পলীট (সম্পূৰ্ণ) হোৱাৰ নাইবা কমপ্লেন (অভিযোগ) দিয়াৰ বিশেষ আধাৰ। দেখিও, শুনিও সদায় দিব্য ভাবিবা, যেনেকুৱা ভাবা তেনেকুৱাই কৰিব লাগে সেইবাবে এই দুটি দিব্য প্ৰাপ্তিক সদায় লগত ৰাখিবা। সহজ নহয় জানো। হওঁতে সমৰ্থই হোৱা কিন্তু কি হৈ যোৱা? যেতিয়া স্থাপনা হৈছিল তেতিয়া সৰু-সৰু সন্তানসকলে ভোলা ভাইৰ ডাইলগ কৰিছিল (সংলাপ আওৰাইছিল)। গতিকে হওঁতে সমৰ্থই হোৱা কিন্তু ভোলা ভাই হৈ যোৱা। গতিকে ভোলা ভাই নহ'বা। সদায় সমৰ্থ হোৱা আৰু আনকো সমৰ্থ কৰি তোলা। বুজিলা - অহুহা।

সদায় দিব্য বুদ্ধি আৰু দিব্য নেত্ৰক কাৰ্য্যত লগাওঁতা, সদায় দিব্য বুদ্ধিৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ মনন, দিব্য নেত্ৰৰ দ্বাৰা দিব্য দৃশ্য চোৱাত মগন হৈ থাকোঁতা, সদায় নিজৰ ভৱিষ্যত দেৱ স্বৰূপক স্পষ্ট অনুভৱ কৰোঁতা, সদায় “আজি আৰু কালি” ইমান সমীপ অনুভৱ কৰোঁতা এনেকুৱা শক্তিশালী দিব্য নেত্ৰধাৰী ত্ৰিনেত্ৰী, ত্ৰিকালদৰ্শী সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

ব্যক্তিগত সাক্ষাৎ

1) **সহজযোগী হোৱাৰ সহজ বিধি :-** সকলোৱে সহজযোগী আত্মা হোৱা নহয় জানো। সদায় পিতাৰ সৰ্ব সম্বন্ধৰ স্নেহত সমাহিত হৈ থাকে। সৰ্ব সম্বন্ধৰ স্নেহে সকলো সহজ কৰি দিয়ে। য'ত স্নেহৰ সম্বন্ধ আছে ত'ত সকলো সহজ হয়। আৰু যি সহজ হয় সেয়া নিৰন্তৰ হয়। গতিকে এনেকুৱা সহজযোগী আত্মা পিতাৰ সকলো স্নেহী সম্বন্ধৰ অনুভূতি কৰানে? উদ্ধৱৰ (কৃষ্ণৰ এজন বান্ধৱ) সমান হোৱা নে গোপীসকলৰ সমান হোৱা? উদ্ধৱে কেৱল জ্ঞানৰহে বৰ্ণনা কৰি থাকিলে। গোপ গোপীসকল হৈছে প্ৰভু প্ৰেমৰ অনুভৱ কৰোঁতা। গতিকে সৰ্ব সম্বন্ধৰ অনুভৱ - এইটো হৈছে বিশেষত্ব। এই সংগমযুগত এইটো বিশেষ অনুভৱ কৰা মানেই বৰদান প্ৰাপ্ত কৰা। জ্ঞান শুনা বা শুনোৱাতো বেলেগ কথা। সম্বন্ধ পালন কৰা, সম্বন্ধৰ শক্তিৰ দ্বাৰা নিৰন্তৰ লগনত মগন হৈ থকা, সেয়া বেলেগ কথা। গতিকে সদায় সৰ্ব সম্বন্ধৰ আধাৰত সহযোগী হোৱা। এইটো অনুভৱক বঢ়াই গৈ থাকে। এই মগন অৱস্থা হৈছে গোপ গোপীসকলৰ বিশেষ অৱস্থা। লগন লগোৱাতো অন্য কথা কিন্তু লগনত মগন হৈ থকা - এয়াই হৈছে শ্ৰেষ্ঠ অনুভৱ।

2) **উচ্চ স্থিতি বিঘ্নৰ প্ৰভাৱৰ পৰা নিলগত :-** কেতিয়াবা কোনো বিঘ্নৰ প্ৰভাৱততো নাহা? যদি উচ্চ স্থিতি থাকে তেন্তে উচ্চ স্থিতিৰ গৰাকী বিঘ্নৰ প্ৰভাৱৰ পৰা আঁতৰ হৈ যায়। যেনেকৈ স্পেচলে (মহাকাশলৈ) গ'লে অতি উচ্চলৈ যায়, পৃথিৱীৰ প্ৰভাৱৰ পৰা নিলগ হৈ যায়। তেনেকৈ কোনো বিঘ্নৰ প্ৰভাৱৰ পৰা সদায় সুৰক্ষিত হৈ থাকে। যিকোনো প্ৰকাৰৰ পৰিশ্ৰমৰ অনুভৱ তেওঁলোকে কৰিবলগীয়া হয় যিসকল প্ৰেমত বিলীন হৈ নাথাকে। গতিকে সৰ্ব সম্বন্ধৰ স্নেহৰ অনুভূতিত থাকে। স্নেহ আছে কিন্তু তাক ইমার্জ (জাগ্ৰত) কৰা। কেৱল অমৃত বেলা স্মৰণ কৰিলা পিছত কাৰ্য্যত ব্যস্ত হৈ গ'লা তেতিয়া মাৰ্জ (সুপ্ত) হৈ যায়। ইমাৰ্জ ৰূপত ৰাখা তেতিয়া সদায় শক্তিশালী হৈ থাকিব।

বিশেষ ভাবে নিৰ্বাচিত অব্যক্ত মহাবাক্য

সকলোৰে প্ৰতি শুভচিন্তক হোৱা। যি সকলোৰে শুভচিন্তক হয় তেওঁ সকলোৰে সহযোগ স্বতঃ প্ৰাপ্ত কৰে। শুভ-চিন্তক ভাৱনাই অন্যৰ মনত সহযোগৰ ভাৱনা সহজ আৰু স্বতঃ উৎপন্ন কৰে। স্নেহেই সহযোগী কৰি দিয়ে। গতিকে সদায় শুভ-চিন্তনেৰে সম্পন্ন হৈ থাকিব, শুভ-চিন্তক হৈ সকলোকে স্নেহী, সহযোগী কৰি তোলা। যিয়ে যিমান আৱশ্যকতাৰ সময়ত সহযোগী হয় - জীৱনতেই হওঁক, সেৱাতেই হওঁক.... তেওঁ ডাৰ্মা অনুসৰি বিশেষ বল প্ৰাপ্ত কৰে। নিজেতো পুৰুষাৰ্থ

কৰিবই লাগিব কিন্তু এক্সট্ৰা (অতিৰিক্ত) বল প্ৰাপ্ত কৰে। সেৱাৰ প্লেণৰ ক্ষেত্ৰত যিমানেই সম্পৰ্কত সমীপলৈ আনিব, সিমানেই সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ ফলাফল দেখা দিব। বাৰ্তা দিয়াৰ সেৱাতো কৰি আহিছা, কৰি থাকিব। কিন্তু বিশেষ এইটো বছৰত কেৱল বাৰ্তাই নিদিবা, সহযোগী কৰি তুলিব লাগে অৰ্থাৎ সম্পৰ্কত সমীপলৈ আনিব লাগে। কেৱল এঘণ্টাৰ বাবে বা ফৰ্ম পূৰোৱাৰ সময়লৈকে সহযোগী কৰিব নালাগে কিন্তু সহযোগৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক সমীপ সম্পৰ্ক, সম্বন্ধত আনিব লাগে।

যি সেৱাই নকৰা তাৰ এইটোৱে লক্ষ্য ৰাখিব লাগে যে এনেকুৱা সহযোগী হয় যাতে তোমালোক নিজে 'মাইট' (শক্তিশালী) হৈ যোৱা আৰু তেওঁ 'মাইক' (প্ৰভাৱশালী) হৈ যায়। গতিকে সেৱাৰ লক্ষ্য হৈছে 'মাইক' তৈয়াৰ কৰিব লাগে যিয়ে অনুভৱৰ আধাৰত তোমালোকৰ বা পিতাৰ জ্ঞানক প্ৰত্যক্ষ কৰে। যাৰ প্ৰভাৱ স্বতঃ অন্যৰ ওপৰত সহজে পৰে, এনেকুৱা মাইক তৈয়াৰ কৰা। লক্ষ্য ৰাখা যাতে নিজৰ শক্তি লগোৱাৰ পৰিৱৰ্তে অন্যৰ শক্তি এই ঈশ্বৰীয় কাৰ্য্যত লগাব পাৰি। যিকোনো বৰ্গৰে সহযোগী ক্ষেত্ৰ প্ৰত্যেক সৰু-ডাঙৰ দেশত পাব পাৰি। বৰ্তমান সময়ত এনেকুৱা বহুত সংস্থা আছে, যাৰ ওচৰত শক্তি আছে, কিন্তু সেয়া ব্যৱহাৰ কৰাৰ বিধি নাজানে। তেওঁলোকৰ এনেকুৱা একো দৃষ্টিগোচৰ নহয়। তেওঁলোকে বহুত আন্তৰিকতাৰে তোমালোকক সহযোগ দিব, সমীপত আহিব। আৰু তোমালোকৰ ৭ লাখ প্ৰজাৰ মাজতো বৃদ্ধি হৈ যাব। কোনোবা উত্তৰাধিকাৰীও ওলাব, কোনোবা প্ৰজাও ওলাব। এতিয়ালৈকে যিসকলক সহযোগী কৰি তুলিছা তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰী কৰি তোলা। এফালে উত্তৰাধিকাৰী তৈয়াৰ কৰা, আনফালে মাইক তৈয়াৰ কৰা। বিশ্ব-কল্যাণকাৰী হোৱা। যেনেকৈ সহযোগৰ চিন হিচাপে হাতত হাত মিলাই নেদেখুৱায় জানো। গতিকে সদায় পিতাৰ সহযোগী হোৱা - এইটো হৈছে সদায় হাতত হাত আৰু সদায় বৃদ্ধিৰে সৈতে লগত থকা।

যি কাৰ্য্যই নকৰা নিজে কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো উদাৰ অন্তৰৰ আৰু আনক সহযোগী কৰি তোলাৰ ক্ষেত্ৰতো উদাৰ অন্তৰৰ হোৱা। কেতিয়াও নিজৰ প্ৰতি বা সহযোগী আত্মাসকলৰ প্ৰতি, সংগীসকলৰ প্ৰতি সংকুচিত (ঠেঁক) অন্তৰৰ নহ'বা। উদাৰ অন্তৰৰ হ'লে - যেনেকৈ গায়ন আছে যে মাটিও সোণ হৈ যায় - দুৰ্বল সংগীও শক্তিশালী সংগী হৈ যায়, সফলতা অসম্ভৱৰ পৰা সম্ভৱ হৈ যায়। কিছুমান এনেকুৱা আত্মা থাকে যি পোনে-পোনে সহযোগী নহ'ব কিন্তু সহযোগ লৈ থকা, সহযোগী কৰি গৈ থকা। তেতিয়া সহযোগত আগবাঢ়ি গৈ-গৈ এই সহযোগে তেওঁলোকক যোগী কৰি তুলিব। গতিকে সহযোগী আত্মাসকলক এতিয়া ষ্টেজলৈ (মঞ্চলৈ) আনা, তেওঁলোকৰ সহযোগ সফল কৰা।

বৰদান: ধৰণী (মাটি), নাড়ীৰ স্পন্দন আৰু সময়ক চাই সত্য জ্ঞানক প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতা নলেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ) হোৱা

পিতাৰ এই নতুন জ্ঞান, সত্য জ্ঞান হয়, এই নতুন জ্ঞানৰ দ্বাৰাহে নতুন সৃষ্টি স্থাপন হয়, এইটো অথ'ৰিটি (কৰ্তৃত্ব) আৰু নিচা স্বৰূপত ইমার্জ (জাগ্ৰত) হওক। কিন্তু ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে অহা মাত্ৰকে কাৰোবাক নতুন জ্ঞানৰ নতুন কথা শুনাই মূৰ্ছিত (বিবুদ্ধিত) কৰি দিবা। ধৰণী, নাড়ীৰ স্পন্দন আৰু সময় সকলো চাইহে জ্ঞান দিয়া - এয়া হৈছে নলেজফুলৰ লক্ষণ। আত্মাৰ ইচ্ছাক লক্ষ্য কৰা, নাড়ীৰ স্পন্দন লক্ষ্য কৰা, ধৰণী তৈয়াৰ কৰা কিন্তু অন্তৰত যাতে সত্যতাৰ নিৰ্ভৰতাৰ শক্তি নিশ্চয় থাকে, তেতিয়াহে সত্য জ্ঞানক প্ৰত্যক্ষ কৰিব পাৰিবা।

স্লোগান: 'মোৰ' বুলি কোৱা মানে সৰু কথাক ডাঙৰ কৰা, 'তোমাৰ' বুলি কোৱা মানে পাহাৰৰ সমান কথাকো কপাহ তুল্য কৰি দিয়া।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁম শান্তি!!